

## Z tvojich striech

Pengagi

- \*: Máš dlaň, čo hladí, keď bolí,  
prázdne sú po známych stoly,  
z cigariet razí pach tiel,  
na čas som zas odišiel.
1. V to ráno padol nám dážď,  
na slová vzala si plášť,  
práve som spočítal dlh,  
prenikol k očiam ti lúč,  
studený, hrdzavý kľúč.
  2. Sem sa už nehodí smiech,  
biela si, chladná jak sneh,  
zdobí ma písmeno zet,  
z drobností staviam si svet,  
iný mi chceš vymyslieť.
  3. Uzdu a sedlo mi dáš,  
viem to a vymením stráž,  
cvalom ťa ponosiem späť,  
raz vpravo, raz vľavo hneď,  
niet tu čo závidieť.
  4. Ráno si posledná z dám,  
zdobí ma telo a klam  
a v tvojom tele je hriech,  
koľkýkrát už vravím "nech!",  
z tvojich striech topí sa sneh.